

Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi Sayı: 10/2 2021 s. 778-790, TÜRKİYE

Araştırma Makalesi

YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİ DERS KİTAPLARINDAKİ TERİM KARMAŞASI*

Sinem GÖNEN KAYACAN**

Vildan ÖNCÜL***

Geliş Tarihi: Aralık, 2020

Kabul Tarihi: Mayıs, 2021

Öz

Yabancılara Türkçe öğretimi üzerine ders kitapları hazırlanırken dikkat edilmesi gereken konular vardır. Bu konulardan biri, yabancılara Türkçe öğretimi hakkında yazılan ders kitaplarında kullanılan terimlerdir. Terimler, Türkçenin dil bilgisi adlandırmalarında çeşitlilik göstermektedir. Türkçede aynı dil bilgisi konusunu karşılayan birden fazla terim olduğu görülmektedir. Bu durum, dil öğretiminde karmaşaya neden olmaktadır. Çalışmanın amacı yabancılara Türkçe öğretimi için hazırlanan kitap setlerinden belirlenen dört sette yer alan, aynı konuya yönelik kullanılan terimleri tespit etmektir. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden içerik analizinden yararlanılmıştır. Çalışma dokümanları olarak Yeni Hitit Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti, Gazi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti, Yedi İklim Türkçe Yunus Emre Enstitüsü Öğretim Seti, İstanbul Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti belirlenmiştir.

Sonuç olarak incelenen kitap setlerinde aynı konuya ait farklı terimlerin kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu durumun Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler ve öğrenenler açısından bir sorun teşkil edebileceği düşüncesine varılabilir.

Anahtar Sözcükler: Dil bilgisi, terim, yabancılara Türkçe öğretim setleri, ortak terim birliği.

TEACHING TURKISH TO FOREIGNERS TERM CONFUSION IN TEXTBOOK

Abstract

There are some issues that need to be considered when preparing textbooks or describing topics on Turkish to Foreigns. One of these topics is the terms used in textbooks written about teaching Turkish to foreigners. It seems that there are more than one term in Turkish that meets the same grammar subject. This situation, causes confusion in language teaching.

The study aims to identify the terms used for the same subject in the four sets determined from the sets of books prepared for teaching Turkish to foreigners. "Document analysis" was used from qualitative research patterns in the study. New Hittite Turkish teaching kit for foreigners, Gazi Turkish

* Bu çalışma 12 Aralık 2020 tarihinde EDUCCON Eğitim Konferansı'nda bildiri olarak sunulmuştur.

** Öğr. Gör. Dr.; Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkçe Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi, gonen80@gmail.com

*** Öğr. Gör. Dr.; Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkçe Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi, vilice1@hotmail.com

teaching kit for foreigners, Seven Climate Yunus Emre Turkish Institute teaching kit, Istanbul Turkish teaching kit for foreigners have been determined as working documents.

As a result, it was found that different terms belonging to the same topic were used in the sets of books studied. It can be assumed that this situation may pose a problem for those who learn and teach Turkish as a foreign language.

Keywords: Grammar, term, Turkish teaching sets for foreigners, common term union.

Giriş

Yabancılara Türkçe öğretimi, ülkemizde son yıllarda daha önemli bir alan hâline gelmiştir. Yabancılara Türkçe öğretimiyle ilgili son zamanlarda yapılan yüksek lisans, doktora tez çalışmalarının; makale, bildiri gibi bilimsel çalışmaların ve konu üzerine yazılan ders kitaplarının her geçen gün artması, bunun göstergesi olarak değerlendirilebilir.

Terimler, bir bilim dalının yapı taşlarıdır; dil gibi herkesin ortaklığı bulunan bir alanda bu yapı taşlarının açık, saydam bir biçimde belirlenmesi önemlidir (İmer, Kocaman ve Özsoy, 2011, s. 7).

Topaloğlu (1989, s. 143) ilim, teknik, sanat, spor, tiyatro alanlarında kullanılan sözcüklere; Korkmaz (1992, s. 219) ve Karaağaç (2013, s. 798) bilim, teknik, sanat, spor, zanaat gibi çeşitli uzmanlık alanlarının kavramlarına verilen sınırlı ve özel anlamdaki adlara terim denildiğini söylemektedir. Zülfikar (1991, s. 22), terim sözcüğünün Latince sınırlı, son anlamına gelen terminus sözcüğünden geldiğini, bir sözcüğe terim diyebilmek için sınırlanmış olmasının şart olduğunu ifade etmektedir.

Terimler çeşitli bilim ve teknik alanlarına özgü sözcüklerdir. Ait oldukları dallardaki söylem düzleminin eksenini oluşturmaktadır. Uzmanlık alanlarının söylemsel biçimi öncelikle terimlerden örülü bir yapı üstünde yükselir. Terimsel yapılar, dilin sözlüksel yapıları gibi belli oranda aralarında kopukluk bulunan özerk alanlardan oluşmazlar. Bu nedenle yeniliklerden daha fazla etkilenirler. Çağdaş dönemde yeniliklerdeki hız göz önünde bulundurulduğunda buna paralel gelişen terim patlamasının nedeni ve önemi daha iyi anlaşılır (Vardar, 2002, s. 5-6).

Günlük hayattaki sözler, çeşitli anlamlarda kullanılarak çok anlamlı olabilirken terimler genel olarak tek anlamlıdır. Tek anlamlı olmak terimlere özgü bir özelliktir. Terimlerde duygusal görünüş ve anlatımlık görev bulunmamaktadır. Ancak bazı terimler çok anlamlıdır. Terimlerdeki çok anlamlılık yanlış anlaşılmaya neden olabilir. Karışıklığı engellemek için her zaman terimlerin tek anlamlı olmasına dikkat edilir (Karaağaç, 2013, s. 799).

Birey, doğal ortamında ana dilini kendiliğinden öğrenmektedir. Yabancı dil öğrenen birey, planlanmış bir sistemle dil öğrendiği için yabancı dil öğrenme, ana dili ediminden farklılık göstermektedir (Büyükkız ve Çangal, 2016; Onur ve Bozkırlı, 2012). Bu nedenle yabancı dil öğretiminde ders kitaplarının dil bilgisi bölümleri hazırlanırken veya dil bilgisi anlatılırken dikkat edilmesi gereken konular vardır. Bu konulardan biri, yabancılara Türkçe öğretimi hakkında yazılan ders kitaplarında kullanılan terimlerdir. Türkçenin dil bilgisi adlandırmaları çeşitlilik göstermektedir. Türkçede aynı dil bilgisi konusunu karşılayan birden fazla terim olduğu görülmektedir. Örneğin {+DAn} durum ekinin ayrılma hâli, ayrılma durumu; çıkma hâli, çıkma durumu; uzaklaşma hâli, uzaklaşma durumu gibi terim adları vardır. Başka bir örnek verilecek olursa zarf-fiil için kullanılan diğer terimler: zarf eylem; bağ fiil, bağ eylem;

ulaç, gerundium vb. şeklindedir. Hatta bunların yazımında da birlik yoktur. Bazı kaynaklarda zarf fiil teriminin yazımı “zarf-fiil” şeklinde yani “zarf” ve “fiil” sözcüklerinin arasında kısa çizgi (-) konularak yer alırken bazılarında ise “zarf fiil” olarak kısa çizgi konulmadan bulunmaktadır. Türkçenin kuralları ana dili Türkçe olan bireylere öğretilirken bile yeterince karmaşıktır. Türkçe öğrenen yabancıların bu sorunu ana dili Türkçe olan insanlardan daha fazla yaşamaması kaçınılmazdır.

Dil bilgisi öğretimi, temel beceriler olan anlama, dinleme, yazma ve konuşmayı desteklemektedir. Bu sayede yazılı ve sözlü ifade dil bilgisiyle daha etkili hale gelmektedir. Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metnine göre dil bilgisi karmaşıktır. Cümle oluşturulmasında çok fazla kuram ve model vardır. Dil bilgisinde ezber yöntemi yerine kuralların anlaşılması ve anlatılması esastır. Dil öğretiminde birçok hedef vardır. Bunlardan biri dil bilgisinin edindirilmesidir (MEB, 2009, s. 107, 128). Bu amacın gerçekleştirilmesi için dil bilgisinde terim karmaşasının olmaması gerekmektedir.

Türkçeyi herhangi bir Türkçe öğretim merkezinde öğrenmeye başlayan bir öğrenci, farklı bir Türkçe öğretim merkezinde öğrenimine devam ettiğinde terim birliğinin olmamasından kaynaklanan sorunlarla karşılaşacaktır. Türkçeyi farklı kaynaklardan çalışmak isteyen bir öğrenci de aynı sorunu yaşayacak, aradığı konuyu kolayca bulamayacaktır. Öğrenci konuyu daha önce öğrendiği terim adıyla bildiğinden o konuyla ilgili farklı terimle karşılaştığında konuyu bilmiyormuş hissine kapılabilir. Bu da onda istek ve güdülenme düşüklüğüne neden olabilir. Öğrenci açısından bu sorunun çözümü terim adlarının eş anlamlılarını ezberlemek olabilir. Bu durum, öğrenci için fazladan bir yük olarak algılanıp Türkçeye karşı olumsuz bir yargı yaratabilir. Ayrıca ezber, bilgilerin kalıcılığını sağlayan bir öğrenme yöntemi değildir. Bunların önlenmesi için terim birliğinin sağlanması gerekmektedir. Böylece öğrencinin öğrenme sürecinde kolaylık olabileceği düşünülmektedir. Yabancılar İngilizce öğretim kitaplarına bakıldığında terim birliğinin büyük ölçüde sağlandığı görülmektedir (Swan, 2005; Raymond, 2004; Swan, & Walter, 2011; Koenig, vd., 2019)

Yabancılar Türkçe öğretiminde dil bilgisi konularında aynı anlamı karşılayan farklı terimler kullanılmakta, bu durum da karmaşaya yol açmaktadır. Çalışmanın amacı yabancılar Türkçe öğretimi için hazırlanan kitap setlerinden belirlenen dört sette yer alan aynı dil bilgisi konusuna yönelik kullanılan farklı terimleri tespit etmektir.

Çalışma, yabancılar Türkçe öğretiminde kullanılan setlerden dört temel setin dil bilgisi konularıyla sınırlanmıştır. Bu setler: Ankara Üniversitesi yayını olan Yeni Hitit Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti, Gazi Üniversitesi yayını olan Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti, Yedi İklim Türkçe Yunus Emre Enstitüsü Öğretim Seti, İstanbul Üniversitesi yayını olan İstanbul Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Setidir.

Yöntem

Çalışmada nitel araştırma desenlerinden içerik analizinden yararlanılmıştır. İçerik analizi, sözel ya da yazılı veriler üzerinde belirli kavramların ölçülmesi, karşılaştırılması, amaçlarına göre sınıflandırılması olarak tanımlanır (Büyüköztürk vd., 2010). Çalışma dokümanları olarak Yeni Hitit Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti (Uzun, 2009), Gazi Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti (Mehmet, 2014; Mehmet, 2015), Yedi İklim Türkçe Yunus Emre Enstitüsü Öğretim Seti (Ateş vd., 2019), İstanbul Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti (Aslan, 2014; Bölükbaş vd., 2016; Bölükbaş ve Yılmaz, 2017a,b; Bölükbaş ve Yılmaz, 2018)

belirlenmiştir. Çalışmada incelenen kitapların A1, A2, B1, B2 ve C1 olmak üzere bütün seviyeleri incelenmiştir. Sadece belirli bir kesit alınmamıştır. Bu setlerde aynı konuya ait kullanılan farklı terimler araştırmacılar tarafından tespit edilip konulara ve kitap adlarına göre tablo haline getirilmiştir. Yabancılar Türkçe öğretimi alanında üç akademisyenin görüşlerine başvurularak gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Uzman görüşü alındıktan sonra verilerin yorumlanması aşamasına geçilmiştir.

Bulgular

Araştırmada dört farklı üniversiteye ait Türkçe öğretim setlerinde aynı konuya ait kullanılan farklı terimler sınıflandırılarak Tablo 1’de belirtilmiştir.

Tablo 1: Gazi, İstanbul, Hitit ve Yunus Emre Setlerinde Yapılan Terim Sınıflandırılmasına Ait Kitapların Düzeyleri ve Sayfa Numaraları

GAZİ	İSTANBUL	HİTİT	YUNUS EMRE
Alfabe (Gazi A1-A2-B1, 10)	Türk alfabesi (İstanbul A1, 12)	Alfabe (Hitit 1, 6)	Alfabe Öğreniyorum (Yedi İklim A1,13)
Çokluk (Gazi A1-A2-B1, 31)	Çoğul eki (-IAr) (İstanbul A1, 15)	Çoğulluk (-IEr) (Hitit 1, 7)	Çokluk eki (Yedi İklim A1, 25)
İyelik (Gazi A1-A2-B1, 33)	İyelik ekleri (İstanbul A1, 53)	İyelik eki (Hitit 1, 32)	İyelik ekleri (Yedi İklim A1, 84)
İlgi (Tamlayan) Hali ve İsim Tamlaması (Gazi A1-A2-B1, 90)	İsim tamlamaları (İstanbul A1, 83)	Ad Tamlaması (Belirtili Ad-Belirtisiz Ad) (Hitit 1, 37)	İsim tamlamaları (Yedi İklim A1, 97-116)
Var/Yok Cümlesi (Gazi A1-A2-B1, 45)	Var-yok (İstanbul A1, 24)	Varoluş Tümcesi (var, yok) (Hitit 1, 17)	Ne var / Ne yok (Yedi İklim A1, 21)
Sıra Sayı Sıfatları (Gazi A1-A2-B1, 232)	Kaçıncı? (İstanbul A1, 28)	Sıralama -(I)ncI (Hitit 1, 14)	-(I)ncI (Yedi İklim A1, 127)
Hâl Kategorisi (Gazi A1-A2-B1, 70)		Durum (yönelme, kalma, çıkma) (Hitit 1, 25)	
Bulunma Hâli (Gazi A1-A2-B1, 70)	Bulunma durumu (-DA) (İstanbul A1, 23)	Durum (yönelme, kalma , çıkma) (Hitit 1, 25)	Bulunma hâli eki (Yedi İklim A1, 39)
Ayrılma Hâli (Gazi A1-A2-B1, 75)	Uzaklaşma durumu (İstanbul A1, 44)	Durum (yönelme, kalma, çıkma) (Hitit 1, 25)	Ayrılma hâli eki (Yedi İklim A1, 34)
Yönelme Hâli (Gazi A1-A2-B1, 79)	Yönelme durumu (İstanbul A1, 44)	Durum (yönelme , kalma, çıkma) (Hitit 1, 25)	Yönelme hâli eki (Yedi İklim A1, 39)
Belirtme Hâli (Gazi A1-A2-B1, 82)	Belirtme durumu (İstanbul A1, 61-62)	Belirtme durumu (Hitit 1, 69)	Belirtme hâli eki (Yedi İklim A1, 34)
Ek Fiilin Kipleri (II) (Gazi A1-A2-B1,	İsim cümleleri (İstanbul A1, 32)	Koşaç Tümcesi (Hitit 1, 14)	
Ek Fiilin Görülen Geçmiş Zamanı (Gazi A1-A2-B1, 209)	İsim cümlelerinde belirli geçmiş zaman (İstanbul A2, 28)	Koşaç Tümcesi Hikaye Kipi – (y)dI (Hitit 1, 50)	
Ek Fiilin Öğrenilen Geçmiş Zamanı (Gazi A1-A2-B1, 215)	İsim cümlelerinde belirsiz geçmiş zaman (İstanbul A2, 54)	Koşaç tümcesi rivayet kipi (Hitit 1, 94)	
Ek Fiil Geniş / Şimdiki Zaman (Gazi A1-A2-B1, 40)			
	İsim cümlelerinde gelecek zaman (İstanbul A2, 43)	Gelecek Zaman (Hitit 1, 81) Koşaç Tümcesi ... olacak (Hitit 1, 85)	
Şart Kipi (Gazi A1-A2-B1, 192)	Şart Kipi (İstanbul B1, 80)	Koşul kipi (Hitit 2, 56)	Şart Kipi –(y)sA (Yedi İklim B1, 62)

Ek Fiilin Şartı (Gazi A1-A2-B1, 221)		Koşul kipi koşaç tümceleri (Hitit 2, 59)	
Dilek-istek Kipi (Gazi A1-A2-B1, 183)	Dilek Kipi (İstanbul B1, 71)	Dilek kipi (Hitit 2, 31)	Dilek Kipi –sA (Yedi İklim A2, 48)
Cümle (Gazi B2-C1, 12)	Cümle (İstanbul A1, 32)	Tümce (Hitit 1, 50)	Cümle (Yedi İklim A2, 18)
	-mAdAn önce / -DIktan sonra (İstanbul A1, 73)	Ulaçlar -DIktAn sonra, -mAdAn önce (Hitit 1, 29)	-mAdAn önce/ -DIktAn sonra (Yedi İklim A2, 21)
	Zarf-fiiller (-(y)Ip, -mAdAn) (İstanbul A2, 90, 91)	Ulaçlar –(I)p/mAdAn (Hitit 1, 129)	-(y)Ip/ -mAdAn/ -mAyIp/ -(y)ArAk/ -(y)A ... -(y)A (Yedi İklim A2, 92-106)
İyelik (Gazi A1-A2-B1, 33)	İyelik ekleri (İstanbul A1, 53)	İyelik eki (Hitit 1, 32)	İyelik ekleri (Yedi İklim A1, 84)
Görülen Geçmiş Zaman (Gazi A1-A2-B1, 63)	Belirli geçmiş zaman (İstanbul A2, 25)	Belirli Geçmiş Zaman (Hitit 1, 45)	Belirli geçmiş zaman (Yedi İklim A1, 56)
Öğrenilen Geçmiş Zaman (Gazi A1-A2-B1, 123)	Belirsiz geçmiş zaman (İstanbul A2, 53)	Belirsiz geçmiş zaman (Hitit 1, 93)	Belirsiz Geçmiş Zaman (-mİş) (Yedi İklim A2, 10)
Saat Kaç? / Ne Zaman? (Gazi A1-A2-B1, 84)	Saatler (İstanbul A1, 69)		
Edatlar a / -e (ø) + kadar (Gazi B2-C1, 149)	Dan –(y)A kadar (İstanbul A1, 70)	İlgeçler –e kadar, -den önce (Hitit 1, 29)	-den önce/ -den sonra (Yedi İklim A1, 39)
Sıfatların Dereceleri (Gazi A1-A2-B1, 243) Benzetme Derecesi (gibi) (Gazi A1-A2-B1, 243) Eşitlik ve Eşitsizlik Derecesi (kadar) (Gazi A1-A2-B1, 244)	Karşılaştırma (gibi, kadar) (İstanbul A2, 46)	İlgeçler gibi/kadar (Hitit 1, 86)	Pekiştirme / gibi, kadar (Yedi İklim A2, 39)
Edatlarla Kurulan Zarflar (Gazi A1-A2-B1, 257)	Edatlar (Artık-Sanki) (İstanbul B2, 54)	Bağlaçlar/İlgeçler ile/(Y)IA (Hitit 1, 55)	
Zarflar (Gazi A1-A2-B1, 253)		Belirteçler hiç yoktan/hiç değilse (Hitit 3, 87)	Zaman zarfları (Yedi İklim A1, 64)
Zarf Fiiller (Zarf Fiil Cümleleri) (Gazi B2-C1, 27)	Zarf-fiiller (-AcAk gibi -mİş gibi -cAsInA) (C1, 167)	Ulaçlar (Hitit 1, 29)	Zarf fiil ekleri: -DIğI hâlde, -AcAğI hâlde -mAsInA rağmen, A rağmen (Yedi İklim B2, 130)
[i-ken] Eş Zamanlılık Fiilimsi Eki (Gazi B2-C1, 32)	Zarf-Fiiller -(y)ken) (B1, 17)	Ulaçlar -ken (Hitit 1, 39)	Zarf fiil -(y)ken (Yedi İklim B1, 16)
Sıfat Fiiller (Gazi B2-C1, 12)	Sıfat-fiiller -(y)An) (İstanbul B2, 61) Sıfat fiiller (İstanbul C1, 117)	Ortaçlar (Hitit 2, 90)	Sıfat Fiiller (Yedi İklim B1, 137)
Şimdiki Zaman (geniş-geçmiş zaman) Sıfat Fiil Eki (Gazi B2-C1, 12) Görülen Geçmiş Zaman Sıfat Fiil Eki (Gazi B2-C1, 15) Gelecek Zaman Sıfat Fiil Eki (Gazi B2-C1, 21) Öğrenilen Geçmiş Zaman Sıfat Fiili (Gazi B2-C1, 23)	Sıfat-fiiller -(y)An) (İstanbul B2, 61) Sıfat-fiiller (-DIK, -(y)AcAK) (İstanbul B2, 64) Sıfat-fiiller -(I/A)r / -mAz / -DIk / -AcAk / -mİş) (İstanbul B2, 68)	Ortaçlar (öznesel)-an (Hitit 2, 90) Ortaçlar (Tümleçsel) -dı/-acak (Hitit 2, 95 Ortaçlar (Sözlüksel) –ır, -maz, -ası (Hitit 2, 99)	Sıfat Fiiller (-An, -DIk, -AcAk) (Yedi İklim B1, 137) Sıfat fiil ekleri: -r, -Ar, -Ir, -AsI, -mAz (Yedi İklim B2, 10) Sıfat fiil eki: -mİş (Yedi İklim B2, 36)
Sürekli Şimdiki Zaman (-mAktA) (B2-C1) 153		Şimdiki zaman-resmi -mekte (Hitit 1, 75)	
Gelecek Zamanın Hikâyesi	Birleşik zamanlar (-Iyordu,	Gelecek zaman hikaye (Hitit 1,	Bütün zamanların

(Gazi B2-C1, 75)	-(I/Ardı) 12, 13) Birleşik zamanlar (-y)AcaktI (İstanbul C1, 18)	88)	hikâyeleri (Yedi İklim B1, 24)
Doğrudan-Dolaylı Anlatım (Gazi B2-C1, 56)	Doğrudan anlatım (diye) (İstanbul A2, 61)	Dolaylı anlatım (Hitit 1, 125) Dolaylı Aktarım (Hitit 2, 114-123)	Dolaylı anlatım (Yedi İklim B2, 58-64)
Emir Kipli İç Cümle (Gazi B2-C1, 58)	Emir Kipinde Dolaylı Anlatım (İstanbul B1, 33)		Dolaylı Anlatım (Emir Kipi) (Yedi İklim A2, 77)
İstek Kipli İç Cümle (Gazi B2-C1, 58)			İstek kipinin dolaylı anlatımı (Yedi İklim A2, 58-64)
İsim Yüklemler İç Cümleler (Gazi B2-C1, 58) Soru Şeklindeki İç Cümleler (Gazi B2-C1, 159)	İsim cümlelerinde dolaylı anlatım (İstanbul B2, 84) Fiil cümlelerinde dolaylı anlatım (İstanbul B2, 75) Soru cümlelerinde dolaylı anlatım (İstanbul B2, 79)		Dolaylı anlatım (Yedi İklim A2, 58-64) İsimlerin dolaylı anlatımları / Fiillerin dolaylı anlatımları / İstek kipinin dolaylı anlatımı/ Soruların dolaylı anlatımları (Yedi İklim A2, 58-64)
Edilgenlik Ekleri (Edilgen Cümleler) (Gazi B2-C1, 128)	Edilgen Fiil (İstanbul B2, 26)	Edilgen çatı (Hitit 2, 80)	-l/-n- Edilgen Çatı (Yedi İklim B1, 119)
Ettirgenlik Ekleri (Ettirgen Cümleler) (Gazi B2-C1, 132)	Ettirgen fiil (İstanbul B2, 46)	Ettirgen çatı (Hitit 2, 68)	Ettirgen Çatı: -Dİr, -İr, -t, -Ar (Yedi İklim B1, 82)
Ettirgenlik Ekleri (Ettirgen Cümleler) (Gazi B2-C1, 132) Birden Çok Çatı Eki Almış Fiiller (Gazi B2-C1, 133)	İşteş + Ettirgen + Edilgen Çatılar (İstanbul C1, 134)	Çoklu ettirgen çatı (Hitit 2, 71)	Birleşik çatı: işteş / ettirgen + ettirgen vs. (Yedi İklim B1, 120)
Gerekliklik II. Tip (Gazi A1-A2-B1, 202)	Gerekliklik Kullanımları (gerek / lazım / zorunda / mecbur) (İstanbul B1, 44)	Gerekliklik -mak/me+iyelik lazım (Hitit 2, 11) Zorunluluk -mek zorunda/mecburiyetinde (Hitit 2,15)	-mAk lazım/-mAk zorunda kal- /-mAk gerek-/-mAk şart (Yedi İklim B1, 98)
Karşılaştırma Üstünlük Derecesi (daha) (Gazi A1-A2-B1, 245) En Üstünlük-Teklik Derecesi (en) (Gazi A1-A2-B1, 247)	Karşılaştırma (daha, en) (A1, 92)	Karşılaştırma –den daha (Hitit 1, 65) Üstünlük en (Hitit 1, 65)	-den daha+sıfat karşılaştırma (Yedi İklim A1, 144) en+sıfat üstünlük (Yedi İklim A1, 148)
Dönüşlülük Zamirleri (Gazi A1-A2-B1, 104)	Kendi, hep (İstanbul, A1, 61)	Dönüşlülük kendi (Hitit 2, 20) Pekiştirme kendi (Hitit 2, 20)	“Kendi” Dönüşlülük Zamiri (Yedi İklim B1, 92)
Sıfatlarda Kuvvetlendirme (Gazi A1-A2-B1, 247)	Pekiştirme sıfatları (İstanbul A2, 57)		
Sıfatlarda Küçültme (Gazi A1-A2-B1, 248)	Küçültme ekleri (-Cık, CA) (İstanbul A2, 58)		
Türemiş Kelimeler (Gazi B2-C1, 117) İsimden İsim Yapım Ekleri (Gazi B2-C1, 118)	Yapım ekleri (-II, -sIz, -IIk) (İstanbul A2, 17)	Sıfatlaştırma -Iı, -sız (Hitit 1, 61)	
Edatlar (Gazi B2-C1, 148) ...-a / -e + göre 154		Görelilik –(y)e göre (Hitit 1, 91)	-a göre/bence (Yedi İklim A1, 138) -CA, -A göre (Yedi İklim A2, 50)
İsim Fiiller (İsim Fiil Cümleleri) (Gazi B2-C1, 40)	İsim-fiil Ekleri (-mAK / -mA) (İstanbul B1, 26) İsim-fiil Ekleri (-(y)Iş) (İstanbul B1, 30)	Adlaştırma –me, -mek, -iş (Hitit 1, 117)	-mA/-mAk /-Iş (Yedi İklim A2, 72)
Birleşik Kipler (Gazi B2-C1, 64)	Birleşik zamanlar (İstanbul C1, 18)	Birleşik zamanlar (Hitit 3, 7)	Bütün zamanların hikâyeleri (Yedi İklim B2, 24) Bütün zamanların rivayetleri (Yedi İklim B2, 50)

Rivayet Birleşik Zamanı (Gazi B2-C1, 84) Şimdiki Zamanın Rivayeti (Gazi B2-C1, 85) Geniş Zamanın Rivayeti (Gazi B2-C1, 88)	Birleşik zamanlar (-Iyordu, -(I/Ardı) (İstanbul C1, 12-13)	Birleşik zamanlar rivayet (Hitit 3, 12) Şimdiki zaman rivayet (Hitit 1, 96) Geniş zaman rivayet (Hitit 1, 113)	Bütün zamanların rivayetleri (Yedi İklim B2, 50)
Gereklilik Kipinin Rivayeti (Gazi B2-C1, 95)	Rivayet Birleşik Zamanlar (-mİşmiş -mAllymiş, -sAymış) (İstanbul C1, 43-44)	Gereklilik rivayet (Hitit 2, 8)	Bütün zamanların rivayetleri (Yedi İklim B2, 50)
Hikâye Birleşik Zamanı (Gazi B2-C1, 64) Öğrenilen Geçmiş Zamanın Hikâyesi (Gazi B2-C1, 67)	Rivayet Birleşik Zamanlar (-mİşmiş -mAllymiş, -sAymış) (İstanbul C1, 43-44)	Birleşik zamanlar hikaye (Hitit 3, 7)	Bütün zamanların hikâyeleri (Yedi İklim B2, 24)
Gereklilik Kipi (Gazi A1-A2-B1, 168)	Gereklilik Kipi (İstanbul B1, 41)	Gereklilik kipi (Hitit 2, 6)	Gereklik Kipi: -mAlI (Yedi İklim B1, 70)
-dan beri Ayrılma Durumunun VI. İşlevi (Gazi A1-A2-B1, 85)	-Dan beri / -DIr (İstanbul A1, 76)	İlgeçler -den beri/-dır (Hitit 2, 44)	-den beri/-dır (Yedi İklim A1, 148)
Yeterlilik Fiili (Gazi A1-A2-B1, 154)	Yeterlilik fiili (-(y))Abil (İstanbul A2, 84)	Yeterlik -ebil- (Hitit 1, 51)	-(y)Abil (Yedi İklim B2, 120)
fiil + tasvir (modal) fiilleri (Kurallı Fiiller) (Gazi B2-C1, 140) fiil + -abil/-ebil- fiili (Gazi B2-C1, 140) Süreklilik Fiilleri (Gazi B2-C1, 140) Tezlik Fiili (Gazi B2-C1, 142) Yaklaşma Fiili (Gazi B2-C1, 142)	Tezlik fiili, Süreklilik fiili, Yaklaşma fiili (İstanbul C1, 92)	Tezlik -(y)I ver- (Hitit 3, 43) Sürme -edur/-ekal/-egel- (Hitit 3, 47) Yeterlik -ebil- (Hitit 3, 51)	-I vermek/-Ip durmak/-Ip kalmak/-I yazmak/-A kalmak/-A gelmek (Yedi İklim B2, 161-173)

Dört kitapta da aynı adla verilen dil bilgisi terimleri tabloda gösterilmemiştir.

İsim tamlamaları konusunda terim birliği olmadığı tespit edilmiştir: *İlgi (Tamlayan) Hâli ve İsim Tamlaması* (Gazi A1-A2-B1, s. 90), *İsim tamlamaları* (İstanbul A1, s. 83), *Ad Tamlaması (Belirtili Ad- Belirtisiz Ad)* (Hitit 1, s. 37), *İsim tamlamaları* (Yedi İklim A1, s. 97-116).

Var-yok ile biten isim cümlelerinde terim birliği olmadığı tespit edilmiştir: *Var/Yok Cümlesi* (Gazi A1-A2-B1, s. 45), *Var-yok* (İstanbul A1, s. 24), *Varoluş Tümcəsi (var, yok)* (Hitit 1, s. 17), *Ne var / Ne yok* (Yedi İklim A1, s. 21). Hitit setinde *cümle* yerine *tümce* teriminin kullanıldığı görülmektedir.

Sıra sayı sıfatlarında her kitap farklı başlık kullanmıştır: *Sıra Sayı Sıfatları* (Gazi A1-A2-B1, s. 232), *Kaçıncı?* (İstanbul A1, s. 28), *Sıralama -(I)ncI* (Hitit 1, s. 14), *-(I)ncI* (Yedi İklim A1, s. 127).

Ad durum ekleri terimini Gazi seti *Hâl Kategorisi* (A1-A2-B1, s. 70) olarak alırken Hitit seti *Durum* (Hitit 1, s. 25) olarak almıştır. Bu konunun alt başlıklarında da terim birliğinin olmamasından kaynaklanan terim karmaşası görülmektedir: *Bulunma Hâli* (Gazi A1-A2-B1, s. 70), *Bulunma durumu (-DA)* (İstanbul A1, s. 23), *Durum (yönelme, kalma, çıkma)* (Hitit 1, s. 25), *Bulunma hâli eki* (Yedi İklim A1, s. 39); *Ayrılma Hâli* (Gazi A1-A2-B1, s. 75), *Uzaklaşma durumu* (İstanbul A1, s. 44), *Durum (yönelme, kalma, çıkma)* (Hitit 1, s. 25), *Ayrılma hâli eki* (Yedi İklim A1, s. 34); *Yönelme Hali* (Gazi A1-A2-B1, s. 79), *Yönelme durumu* (İstanbul A1, s. 44), *Durum (yönelme, kalma, çıkma)* (Hitit 1, s. 25), *Yönelme hâli eki* (Yedi İklim A1, s. 39); *Belirtme Hali* (Gazi A1-A2-B1, s. 82), *Belirtme durumu* (İstanbul A1, s. 61-62), *Belirtme durumu* (Hitit 1, s. 69), *Belirtme hâli eki* (Yedi İklim A1, s. 34) olarak setlerde verilmiştir. Ayrıca İstanbul A1 kitabında içindekiler bölümünde *belirtme durumu* adıyla verilen ek,

anlatıldığı sayfada başlık olarak *belirtme eki* şeklinde görülmektedir. Belirtme ekinin ad durum eklerinden biri olduğu belirtilmemiştir.

Sunulan çalışmada, araştırma konusu olan kitaplarda isim cümleleri konusunda da terim birliğinin olmadığı tespit edilmiştir: *Ek Fülün Kipleri* (Gazi A1-A2-B1, s. 209), *İsim cümleleri* (İstanbul A1, s. 32), *Koşaç Tümcesi* (Hitit 1, s. 14). Bu konuda Zülfikar (2017), “koşaç” teriminden “bildirme” teriminin kullanılmasının daha uygun olduğunu, “koşaç”ın durum ve iyelik eklerini hatırlattığını; cümlede kelimeler arasında bağlantıyı kurma, birini diğerine koşma duygusunu verdiğini belirtmiştir.

Cümle teriminde Gazi (B2-C1, s. 12) ve İstanbul (A1, s. 32) ve Yedi İklim (A2, s. 18) setleri *cümleyi* kullanırken Hitit seti *tümceyi* (Hitit 1, s. 50) kullanmıştır.

Görülen geçmiş zaman konusunda Gazi seti, *Görülen Geçmiş Zaman* (A1-A2-B1, s. 63) terimini kullanırken diğer setler (İstanbul A2, s. 25; Hitit 1, s. 45; Yedi İklim A1, s. 56) *Belirli geçmiş zaman* terimini tercih etmiştir; ancak büyük harf kullanımında Hitit setinde kelimelerin hepsinin ilk harfleri büyük harfle yazılırken İstanbul ve Yedi İklim setlerinde sadece “Belirli” kelimesinin ilk harfi büyük, diğer kelimelerin ilk harfleri küçük yazılmıştır: *Belirli geçmiş zaman* (İstanbul A2, s. 25), *Belirli Geçmiş Zaman* (Hitit 1, 45), *Belirli geçmiş zaman* (Yedi İklim A1, s. 56).

Öğrenilen Geçmiş Zaman (Gazi A1-A2-B1, s. 123), *Belirsiz geçmiş zaman* (İstanbul A2, s. 53), *Belirsiz geçmiş zaman* (Hitit 1, s. 93), *Belirsiz Geçmiş Zaman (-mİş)* (Yedi İklim A2, s. 10). Gazi seti dışında bu konuda diğer üç kitap da aynı terimi kullanmıştır ancak kelimelerin ilk harflerinin büyük veya küçük yazımında İstanbul ve Hitit setlerinde aynı kullanım olduğu görülmüştür. Hitit 1 kitabında ilk harfler büyük yazılırken (*Belirli Geçmiş Zaman* (s. 45) aynı kitapta sadece ilk kelimenin ilk harfi büyük harfle yazılmıştır (*Belirsiz geçmiş zaman* (s. 93). Bu karmaşa Yedi İklim setinde de görülmektedir: *Belirli geçmiş zaman* (Yedi İklim A1, s. 56), *Belirsiz Geçmiş Zaman (-mİş)* (Yedi İklim A2, s. 10).

Birleşik zamanlar konusunda hikâye birleşik zamanda Hitit setinde *hikaye* (Hitit 3,7) olarak yazıldığı, “a” harfinde düzeltme işaretinin kullanılmadığı, TDK Yazım Kılavuzu’na göre hareket edilmediği görülmüştür.

Edatlar konusu, Gazi (B2-C1, s. 149) ve İstanbul (B2, s. 54) setlerinde *Edatlar*; Hitit 1 (s. 29) setinde *İlgeçler* olarak yer almaktadır.

Zarf konusu, Gazi (A1-A2-B1, s. 253) ve Yedi İklim (A1, s. 64) setlerinde *Zarf*; Hitit setinde *Belirteç* (Hitit 3, s. 87) olarak yer almaktadır.

Zarf fiiller konusu Gazi (B2-C1, s. 27) ve Yedi İklim (B2, s. 130) setlerinde *Zarf fiiller*, İstanbul setinde *Zarf-fiiller* (C1, s. 167), Hitit setinde *Ulaçlar* (Hitit 1, s. 29) olarak yer almaktadır.

Sıfat Fiiller konusu Gazi (B2-C1, s. 12) ve Yedi İklim (B1, s. 137) setlerinde *Sıfat Fiiller*, İstanbul setinde *Sıfat-fiiller* (C1, s. 117), Hitit setinde *Ortaçlar* (Hitit 2, s. 90) olarak yer almaktadır.

Şart Kipi konusu Gazi (A1-A2-B1, s. 192), İstanbul (B1, s. 80) ve Yedi İklim (B1, s. 62) setlerinde *Şart Kipi* olarak yer alırken Hitit setinde *Koşul kipi* (Hitit 2, s. 56) olarak yer almaktadır.

Ettirgen çatı konusu, *Ettirgenlik Ekleri* (Ettirgen Cümleler) (Gazi B2-C1, s. 132), *Ettirgen fiil* (İstanbul B2, s. 46), *Ettirgen çatı* (Hitit 2, s. 68), *Ettirgen Çatı: -Dir, -Ir, -t, -Ar* (Yedi İklim B1, s. 82) olarak yer almaktadır; ancak Yedi İklim ve İstanbul setleri aynı terimi kullanmasına rağmen büyük harf konusunda yazım birliği görülmektedir.

Birden Çok Çatı Eki Almış Fiiller konusu, *Birden Çok Çatı Eki Almış Fiiller* (Gazi B2-C1, s. 133), *İşteş + Ettirgen + Edilgen Çatılar* (İstanbul C1, s. 134), *Çoklu ettirgen çatı* (Hitit 2, s. 71), *Birleşik çatı: işteş / ettirgen + ettirgen vs.* (Yedi İklim B1, s. 120) şeklinde yer almaktadır.

İstanbul ve özellikle Yedi İklim setlerinde konu başlıklarında terim adlarına fazla yer verilmediği, konu başlığı olarak genellikle eklerin ya da sözcüğün yazıldığı tespit edilmiştir: *-ki/-daki* (Yedi İklim A 1, s. 118); *-(I)ncI*; (Yedi İklim A 1, s. 127); *-(y)Abil* (Yedi İklim A2, s. 120); *-(y)Ip/ -mAdAn/ -mAyIp/ -(y)ArAk/ -(y)A ... -(y)A* (Yedi İklim A2, s. 92-106). *-Dan önce / -Dan sonra* (Yedi İklim A2, s. 17); *bu yüzden / bu sebeple* (Yedi İklim A2, s. 56); *-(y)Abil* (Yedi İklim B2, s. 120), *belki ... belki hem ... hem/ ne ... ne/ ya ... ya/ ister ... ister* (Yedi İklim A2, s. 62). *Dan -(y)A kadar* (İstanbul A1, s. 70), *-Dan önce / -Dan sonra -mAdAn önce / -Diktan sonra* (İstanbul, A1, s. 73), *Kaçıncı?* (İstanbul A1, s. 28), *-den önce/ -den sonra* (Yedi İklim A1, s. 39), *-Dan beri / -Dir* (İstanbul A1, s. 76), *-den beri/-dir* (Yedi İklim A1, s. 148) Gazi ve Hitit setlerinde her konunun terim adlarının verildiği görülmüştür.

Dolaylı anlatım konusunda, Hitit setinde kendi içinde de terim birliğinin olmadığı görülmüştür: Bu konu, Hitit 1 kitabında *dolaylı anlatım* (s. 125) olarak yer alırken Hitit 2 kitabında *dolaylı aktarım* (s. 114-123) olarak yer almaktadır.

İstanbul kitabında sıfat fiil konusunda yazım birliğinin olmadığı görülmüştür: *Sıfat-fiiller* *-(y)An* (İstanbul B2, s. 61), *Sıfat fiiller* (İstanbul C1, s. 117).

Setlerde, bazı konularda ekin işlevi belirtildiği halde dil bilgisi adının yani isimlendirmenin tam olarak yapılmadığı tespit edilmiştir: *Belirtme Hâli* (Gazi A1-A2-B1, s. 82), *Belirtme durumu* (İstanbul A1, s. 61-62), *Belirtme durumu* (Hitit 1, s. 69), *Belirtme hâli eki* (Yedi İklim A1, s. 34), *Edilgenlik Ekleri (Edilgen Cümleler)* (Gazi B2-C1, s. 128), *Edilgen Fiil* (İstanbul B2, s. 26), *Edilgen çatı* (Hitit 2, s. 80), *-l/-n- Edilgen Çatı* (Yedi İklim B1, s. 119)

Tartışma ve Sonuç

Diller, gerçek hayatta sonuçları olan, sosyal sermayeye erişimi düzenleyen ve buna aracılık eden sosyal yapılar, buluşlardır (Makoni ve Pennycook, 2007). Bunu akılda tutarak, ikinci dilin öğretiminde öğrenciler için canlandırıcı ve ortak bir dil eğitimi politikası, öğrenmeyi olumlu etkileyecektir. Bunun farkında olmadan, öğrencilerin anadili repertuarı ile öğrenilen ikinci dil arasında oluşabilecek çelişkili bir terim karmaşası, dil öğrenimini potansiyel olarak olumsuz etkileyecektir (Sánchez, García ve Solorza, 2018). Türkiye’de yazılan yabancılara Türkçe öğretimi kitaplarında gramer, söz dizimi ve terimlerin belirtilmesinde çok farklı değerlendirmeler görülmektedir. Bu farklı değerlendirmeler bir temel görüş etrafında birleşmemiş ve ifade birliği sağlanamamıştır. Ayrıca genel olarak Türkçe dil bilgisi hakkında yapılan çalışma ve kitaplarda da terim karmaşasının gözlemlendiği ifade edilmiştir (Bulak, 2012; Bulut, 2014; Zülfiyar, 2017). Bu durum ilköğretim ders kitaplarında da gözlenmiş ve yükseköğretime geçen öğrencilerde temel dilbilgisi sorunlarının sürdürülmesine neden olmuştur (Yavuz ve Gürlek, 2012). Sunulan çalışmada da bu durum, somut olarak tespit edilmiştir.

Yabancılara Türkçe öğretimi ile ilgili Türkiye’deki yaygın olarak kullanılan setlerde yer alan terimlerin ilk defa A1, A2, B1, B2, C1 olmak üzere bütün seviyelerde incelendiği araştırmamızda aynı konuya ait farklı terimlerin kullanıldığı tespit edilmiştir. Terim karmaşasının olmadığı konular çok azdır. Terim birliğinin sağlandığı konularda da büyük harf kullanımında yazım birliğinin olmadığı dikkat çekmektedir. Yabancılara Türkçe öğretiminde terim birliğinin oluşturulması öncelikli olarak çözülmesi gereken bir sorundur (Dolunay ve Kaya, 2020).

Dolaylı Anlatım konusu Hitit 1 kitabında *Dolaylı Anlatım* (s. 125) olarak yer alırken Hitit 2 kitabında *Dolaylı Aktarım* (s. 114-123) olarak bulunması, Hitit setinin kendi içinde bile terim birliğinin olmadığını göstermektedir.

Birleşik zamanlar konusunda hikâye birleşik zamanda Hitit setinde *hikaye* (Hitit 3,7) olarak yazıldığı, “a” harfinde düzeltme işaretinin kullanılmadığı, TDK Yazım Kılavuzu’na göre hareket edilmediği, bunun da terim karmaşasının yanı sıra yazım konusunda da yanlış öğrenmelere yol açabileceği düşünülmektedir.

Setlerin kendi içinde de yazım birliğinin olmadığı görülmüştür: İstanbul setinde C1 kitabında *sıfat fiilin* ayrı yazılması B2 kitabında araya kısa çizgi konularak bitişik yazılması konusunda; Hitit 1 kitabında *Belirli Geçmiş Zaman*, *Belirsiz geçmiş zaman*; Yedi İklim setinin A1 kitabında *Belirli geçmiş zaman*, A2 kitabında *Belirsiz Geçmiş Zaman* konularında büyük harf kullanımında karmaşa tespit edilmiştir. İstanbul A1 kitabında içindekiler bölümünde *belirtme durumu* adıyla yer alan ek, anlatıldığı sayfada başlık olarak *Belirtme Eki* şeklinde yer almaktadır. Belirtme ekinin ad durum eklerinden biri olduğu belirtilmemiştir. Konuya hâkim bir öğretim elemanı bunu fark edip öğrencilere bu ekin ad durum eklerinden biri olduğunu açıklayabilir; ancak kendi kendine çalışan bir öğrenci bu eki ad durum eklerinden bağımsız bir ek olarak algılayabilir.

Bazı konularda ekin işlevi belirtildiği hâlde dil bilgisi adının veya isimlendirmenin tam olarak verilmediği tespit edilmiştir.

Konu adlarının başlık olarak setlerde yer alıp almamasında da karmaşa yaşandığı görülmektedir. İncelenen kitap setlerinde Gazi ve Hitit setleri, konu başlıklarında terim adlarını belirtirken İstanbul ve özellikle Yedi İklim setinde terim adlarının az kullanıldığı tespit edilmiştir.

Sunulan çalışmadaki bulgular incelendiğinde ders kaynaklarında terim birliğinin olmamasının Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler ve öğretmenler açısından sorun oluşturacağı düşüncesine varılabilir. Türkçe dil bilgisindeki bir konuyu farklı kitaplardan yararlanarak çalışmak isteyen yabancı öğrenci, bildiği konuda farklı terimle karşılaştığında konuyu bilmediğini, gördüğü terimin farklı bir konuya ait olduğunu düşünebilir. Çalışmak istediği konuyu, kaynaklarda yer alan farklı terimler nedeniyle bulamayabilir. Böylece öğrencide Türkçeye karşı olumsuz tutum oluşabilir. Bütün terim adlarının öğrenci tarafından ezberlenmesi veya kitapların bir bölümünde terim adlarının diğer isimlerinin yer alması terim karmaşası sorununa çözüm olarak ileri sürülebilir. Ancak gerek ezber yöntemi gerekse kaynaklarda yer alacak terimlerin diğer adlarının listesi gibi çözümler öğrencinin yabancı dil öğrenme sürecini zorlaştırabilecektir. Dolayısıyla bunlar, terim karmaşası sorununun uygun çözümleri olmayacaktır. Bu sorunun giderilmesi için yabancılara Türkçe öğretim kitapları hazırlayanlar tarafından ortak terimlerin yer aldığı dil bilgisi temel söz varlığı belirlenebilir. Yabancılara

Türkçe öğretim setleri ortak terimlerle hazırlanabilir. Böylece terim karmaşası sorunu çözülmüş olacağından öğrencilerin dil öğrenme süreci kolaylaşabilir.

Kaynaklar

- Aslan F. (Ed.) (2014). *İstanbul yabancılar için Türkçe ders kitabı B2*. İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Ateş Ş. vd. (Ed.) (2019). *Yedi iklim Türkçe Yunus Emre Enstitüsü ders kitabı A1-A2-B1-B2*. Ankara Başak Matbaacılık.
- Bölükbaş F. ve Yılmaz, M. Y. (Ed.). (2018). *İstanbul yabancılar için Türkçe ders kitabı A1*. İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Bölükbaş F. ve Yılmaz, M. Y. (Ed.). (2017a). *İstanbul yabancılar için Türkçe ders kitabı A2*. İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Bölükbaş F. ve Yılmaz, M. Y. (Ed.). (2017b). *İstanbul yabancılar için Türkçe ders kitabı B1*. İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Bölükbaş F. vd. (Ed.) (2016). *İstanbul yabancılar için Türkçe ders kitabı C1*. İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Bulak Ş. (2012). Türkiye Türkçesinde düz tümleç (nesne). *Electronic Turkish Studies*, 7(1).
- Bulut M. (2014). Dil bilgisi öğretiminde yaşanan kavram kargaşasının Türkçe öğretimine etkisi. *Electronic Turkish Studies*, 9(12).
- Büyükkız, K. K., & Çangal, Ö. (2016). Suriyeli misafir öğrencilere Türkçe öğretimi projesi üzerine bir değerlendirme. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 5(3).
- Büyükoztürk Ş. vd. (2010). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Dolunay S. K. ve Kaya S. (2020). Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi temel düzey ders kitaplarında dilbilgisi terimleri. *International Journal of Language Academy*, 8(4).
- MEB, (2009). *Diller için Avrupa ortak başvuru metni*. Ankara: MEB Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı Yayınları.
- İmer K., Kocaman A., Özsoy A. S. (2011). *Dilbilim sözlüğü*. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.
- Karaağaç G. (2013). *Dil bilimi terimleri sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- Koenig C. L., Oxenden C., Lambert J., Seligson P., & Duckworth M. (2019). *English file intermediate student's book with online practice*. Oxford University Press.
- Korkmaz Z. (1992). *Grammer terimleri sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- Makoni, S., & Pennycook, A. (Eds.). (2007). *Disinventing and reconstituting languages* (Vol. 62). Multilingual Matters.
- Mehmet G. (2014). *Yabancılar için Türkçe dil bilgisi (A1-A2-B1)*. Ankara: mtr medya.
- Mehmet G. (2015). *Yabancılar için Türkçe dil bilgisi (B2-C1)*. Ankara: mtr medya.
- Onur, E. R., Biçer, N., & Bozkırlı, K. Ç. (2012). Yabancılar için Türkçe Öğretiminde Karşılaşılan Sorunların İlgili Alan Yazını Işığında Değerlendirilmesi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 1(2), 51-69.
- Raymond M. (2004). *English grammar in use*. Cambridge Univ. Press.

- Sánchez, M. T., García, O., & Solorza, C. (2018). Reframing language allocation policy in dual language bilingual education. *Bilingual Research Journal*, 41(1), 37-51.
- Swan M. (2005). *Practical English usage*. Oxford Univ. Press.
- Swan M. & Walter C. (2011). *Oxford English grammar course*. Oxford University Press.
- Topaloğlu A. (1989). *Dil bilgisi terimler sözlüğü*. İstanbul: Ötüken Neşriyat Yayınları.
- Uzun N. E. (Ed.) (2009). *Hitit yabancılara için Türkçe ders kitabı 1-2-3*. Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Vardar B. (2002). *Açıklamalı dil bilim terimleri sözlüğü*. Ankara: Multilingual Yabancı Dil Yayınları.
- Yavuz S., Gürlek M. (2012). İlköğretim-ortaöğretim ve yükseköğretimde Türk dili alanındaki terim farklılıkları I-Ses bilgisi. *Electronic Turkish Studies*, 7(4).
- Zülfikar H. (1991). *Terim sorunları ve terim yapma yolları*. Ankara: TDK Yayınları.
- Zülfikar H. (2017). Koşaç ve terimleri adlandırma üzerine. *Türk Dili*, 781, 52-56. Erişim adresi: http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_content&id=743:ocak-2021

Extended Abstract

Teaching Turkish to foreigners has become an even more important area in our country in recent years. An increase in recent master's and doctoral theses on Turkish teaching to foreigners, scientific studies such as articles, papers written on the subject and textbooks written on the subject can be considered as an indicator of this.

Topaloğlu (1989, p. 143), words used in science, technique, art, sports, theater; Korkmaz (1992, p. 219) and Karaağaç (2013, p. 798) state that limited and specific names given to the concepts of various fields of expertise such as science, technique, arts, sports and crafts are called terms. Zülfikar (1991, p. 22) states that the term word comes from the Latin terminus, which means border and the end, and that a word must be limited in order to be able to call it a term.

Words in daily life can be very meaningful by using various meanings, while terms generally have only one meaning. Being univocal is a characteristic of terms. There is no emotional aspect or expressive role in terms. However, some terms make a lot of sense. Polyphony in terms may cause misunderstanding. In order to avoid confusion, attention is paid to make the terms one meaning all the time (Karaağaç, 2013, p.799).

A person who acquires a native language learns spontaneously in their natural environment. Foreign language learning differs from native language learning, since a person learning a foreign language learns a language using in a planned system. For this reason, there are issues that need to be considered when preparing textbooks or describing topics in Foreign Language Teaching. One of these topics is the terms used in textbooks written about teaching Turkish to foreigners.

The term, which means a word that meets a specific concept related to a science, art, profession or subject, varies in the grammatical nomenclature of the Turkish language. It seems that there are more than one term in Turkish that meets the same grammar subject. For example, {+DAn} has term names such as ayrılma hali, ayrılma durumu; çıkma hali, çıkma durumu; uzaklaşma hali, uzaklaşma durumu. If another example is given, other terms used for the zarf eylem; bağ fiil, bağ eylem, ulaç, gerundium etc. In fact, there is no unity in their writing. In some sources, the spelling of the term zarf fiil is “zarf-fiil”, that is, between the words “zarf” and “fiil” with a hyphen (-), while in others, “zarf fiil” without a hyphen. The rules of Turkish are complex enough, even when teaching individuals whose native language is Turkish. It is inevitable that foreigners who learn Turkish will experience this problem more than native speakers.

The aim of the study is to identify the terms used for the same subject in the four sets determined from the sets of books prepared for teaching Turkish to foreigners.

“Document analysis” was used from qualitative research patterns in the study. New Hittite Turkish teaching kit for foreigners, Gazi Turkish teaching kit for foreigners, Seven Climate Yunus Emre Turkish Institute teaching kit, Istanbul Turkish teaching kit for foreigners have been determined as working documents.

As a result, it was found that different terms belonging to the same topic were used in the sets of books studied. There are very few issues where term confusion does not exist. It has been observed that there is no spelling uniformity in the use of capital letters in subjects where the term unity is achieved. It can be assumed that this situation may pose a problem for those who learn and teach Turkish as a foreign language. A foreign learner who wants to study a subject in Turkish grammar by using different books may encounter problems caused by the lack of unity in the terms used.

Thus, the student may develop a negative attitude towards Turkish. It can be suggested as a solution to the term confusion problem that all term names are memorized by the student or the other names of the term names are included in a part of the books. However, solutions such as the memorization method and the list of other names of the terms to be included in the resources may complicate the foreign language learning process of the student. So these will not be suitable solutions to the term confusion problem. In order to solve these problems, the basic vocabulary of grammar with common terms can be determined by the authors of textbooks. At the end of the books, an index of terms can be given.